

РЕШЕНИЕ

№ 40612

гр. София, 04.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в
публично заседание на 11.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **3463** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно -процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на В. Я. К., [ЕГН], с адрес в [населено място], чрез адв.М. В., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) №653/08.03.2025 г. по чл.171, т.1, б.Б от ЗДвП, издадена от Е. К. - мл.автоконтрольор в отдел „ПП“ СДВР .

В жалбата се твърди, че оспорената заповед за прилагане на ПАМ е незаконосъобразна и неправилна, като издадена при нарушения на материалния и процесуалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обожавания административен акт. Претендира сторените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.М. В.. Излага сходни доводи като посочените в жалбата. Моли за присъждане на разноски по представен списък. Допълнително депозира писмени бележки.

Ответникът - Е. К. - мл.автоконтрольор в отдел „ПП“ СДВР редовно уведомен, представлява се от юрк.К., която изразява становище за неоснователност на жалбата. Представя писмени бележки. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 57-ми състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със Заповед №653/08.03.2025 г. по чл.171, т.1, б.Б от ЗДвП, издадена от Е. К. - мл.автоконтрольор в отдел „ПП“ СДВР, спрямо жалбоподателя била приложена принудителна административна мярка по чл.171, ал.1, т.1, б.б от ЗДвП - временно отнемане на свидетелството за управление на МПС №[ЕИК], но не повече от осемнадесет месеца.

В заповедта е посочено, че против В. Я. К. е съставен АУАН №GA 3752551 на 08.03.2025 г., за това, че на 07.03.2025 г. около 22:30 ч. в [населено място], по [улица]с посока на движение от ул.“проф.А. М.“ към [улица], управлява товарен автомобил „Ф. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Протех Индустриал“ ЕООД,[ЕИК], като пред [жилищен адрес] поради движение с несъобразена скорост и интензивността на движението се занася на дясно и реализира ПТП със спрелите в дясно л.а. О. А. с рег. [рег.номер на МПС] и л.а. Б. Х3Х Д. с рег. [рег.номер на МПС] , след което се завърта на дясно, излиза от пътното платно за движение и реализира ПТП в дърво от дясно. При извършена проверка с техническо средство Алкотест Дрегер 7510, с фабр. ARNJ 0022, проба №3074, уредът е отчетел положителен резултат 1,40 промила алкохол в издишания въздух. На водача е издаден Талон за медицинско изследване № 292555. Водачът е пожелал да бъде изпробван с доказателствен анализатор в ОПП-СДВР. Същият е транспортиран в ОПП-СДВР, където в присъствието на дежурен офицер е дал проба за употреба на алкохол на техническо средство Алкотест Дрегер 9510 ARSM 0026, номер на проба 00144, като уреда е отчетел наличие на алкохол в издишания въздух 1,48 промила.

Като доказателства по делото са представени цитираният АУАН, оспорената заповед, докладна записка от И. Х., изготвена във връзка установеното нарушение, протокол за извършване на проверка за установяване употребата на алкохол с доказателствен анализатор №10/08.03.2025 г., от който е видно, че при проверката в ОДУ ОПП-СДВР, уреда е отчетел наличие на алкохол в издишания въздух 1,48 промила, разпечатка от средство Алкотест Дрегер 9510 ARSM 0026, номер на проба 00144, резултат от проверка с техническо средство Алкотест Дрегер 7510, с фабр. ARNJ 0022, проба №3074, разпечатка от периодична проверка на анализатори на алкохол в дъха, талон за изследване № 292555 от 08.03.2025 г. за МБАЛ „Св.А.“, декларации от двамата водачи на пострадалите МПС, мотивирана резолюция №25-4332-M000450 СДВР, справка – картон на водача заповеди за компетентност на органа, издал оспорения акт, заверено копие на протокол за извършено обучение на служителите от група „Дежурна част и комендатура“ на отдел ПП СДВР за работа с доказателствен анализатор Дрегер Алкотест 9510 ARSM 0026.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от активнолегитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима, като разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал.1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е акта с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото на л. 25 е приложена Заповед № 513з – 6400/07.07.2023 г. на директора на СДВР за определяне на длъжностните лица, оправомощени да прилагат ПАМ по ЗДвП, сред които и полицейските служители от отдел „ПП“ СДВР, каквато длъжност заема издателят на оспорената заповед видно от приложената на л. 24 заповед № 513з-9726/13.09.2024 г. Следователно

оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган.

Спазено е изискването за писмена форма. Проверяваната заповед съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаването ѝ, обективирани в съставения АУАН №GA 3752551/ 08.03.2025 и приобщените с него документи. Подхода на издателя на ПАМ е в съответствие с посоченото в ТП № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на ВС, според което мотивите за упражняване на властническата компетентност могат да се съдържат в друг документ, извън оспорения. Изискването, което се поставя към органа-издател на акта, е да извърши позоваване на този предхождащ акта документ. С последното той го приобщава към административната преписка, а изложените в него мотиви, стават мотиви и на самия акт.

Не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да рефлектират върху валидността и обосноваването на акта, включително такива, които да са ограничили правото на защита на жалбоподателя.

По отношение на материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство“ на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Цитираната разпоредба съдържа няколко отделни хипотези, всяка от които съставлява самостоятелно основание за налагане на принудителната мярка. В случая мярката е приложена по отношение на жалбоподателя за това, че като водач на МПС на посочените в АУАН дата, час и място, е управлявал МПС след употреба на алкохол, което обстоятелство е установено след извършена проверка с техническо средство, отчело положителен резултат от 1,40 промила алкохол в издишания от водача въздух. Употребата на алкохол се потвърждава и от повторната проба за алкохол в издишания въздух, направена на водача по негово искане в СДВР с Алкотест Дрегер 9510 ARSM 0026, номер на проба 00144, като уреда е отчел наличие на алкохол в издишания въздух 1,48 промила.

При тези обстоятелства съдът приема, че са изпълнени предпоставките за прилагане на принудителната административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП.

Самоцелни и единствено обслужващи защитната позиция са доводите на процесуалния представител във връзка с разминаванията в АУАН, ЗППАМ и протокола за повторната проверка, касаещи точното време на извършената контролна проверка. В случая обстоятелствата около самата проверка не са спорни между страните. Не е спорна и отчетената с техническо средство положителна проба за алкохол на водача, която е потвърдена и от протокола за повторната проверка в ОПП-СДВР.

Проверяваната заповед е съответна и на целта на ЗДвП – да се осигури безопасността на движението по пътищата, като се отнеме временно свидетелството за управление на МПС на водач, който управлява МПС под въздействието на алкохол, като по такъв начин да се елиминират

потенциалните възможности за възникване на пътнотранспортни произшествия. Засягането с оспорената заповед на правата на жалбоподателя и в частност временното отнемане на свидетелството му за управление на МПС, съдът намира за съразмерно и съответно на преследваната от законодателя легитимна цел. Именно с оглед непосредствената цел за ограничаване на евентуално противоправно поведение и обезпечаване на положителни действия на субекта на правоотношението, в случаите по чл. 171, т. 1, б. "б" ЗДвП се прилага ПАМ под прекратително условие – "до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца".

С оглед изложеното съдът приема, че обжалваната заповед е законосъобразна. Същата е издадена от компетентен орган и в предвидената от закона форма, постановена е в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби, на които се основава, при спазване на административнопроизводствените правила и е съобразена с целта на закона, поради което жалбата се явява неоснователна и като такава, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора основателно е своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд София – град, III отделение, 57 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Я. К., [ЕГН], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №653/08.03.2025 г. по чл.171, т.1, б.Б от ЗДвП, издадена от Е. К. - мл.автоконтрольор в отдел „ПП“ СДВР.

ОСЪЖДА В. Я. К., [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 (сто) лева.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5, изр. второ от Закона за движението по пътищата.